

ploilor de peste iarnă. Oricum îl va doborî dogoarea soarelui. Ce rău ne-ar putea face nouă un broscoi gol pușcă? Să-l lăsăm să alerge împreună cu Haita. Unde se află taurul acela, Bagheera? Să-l acceptăm pe puiul de om!”

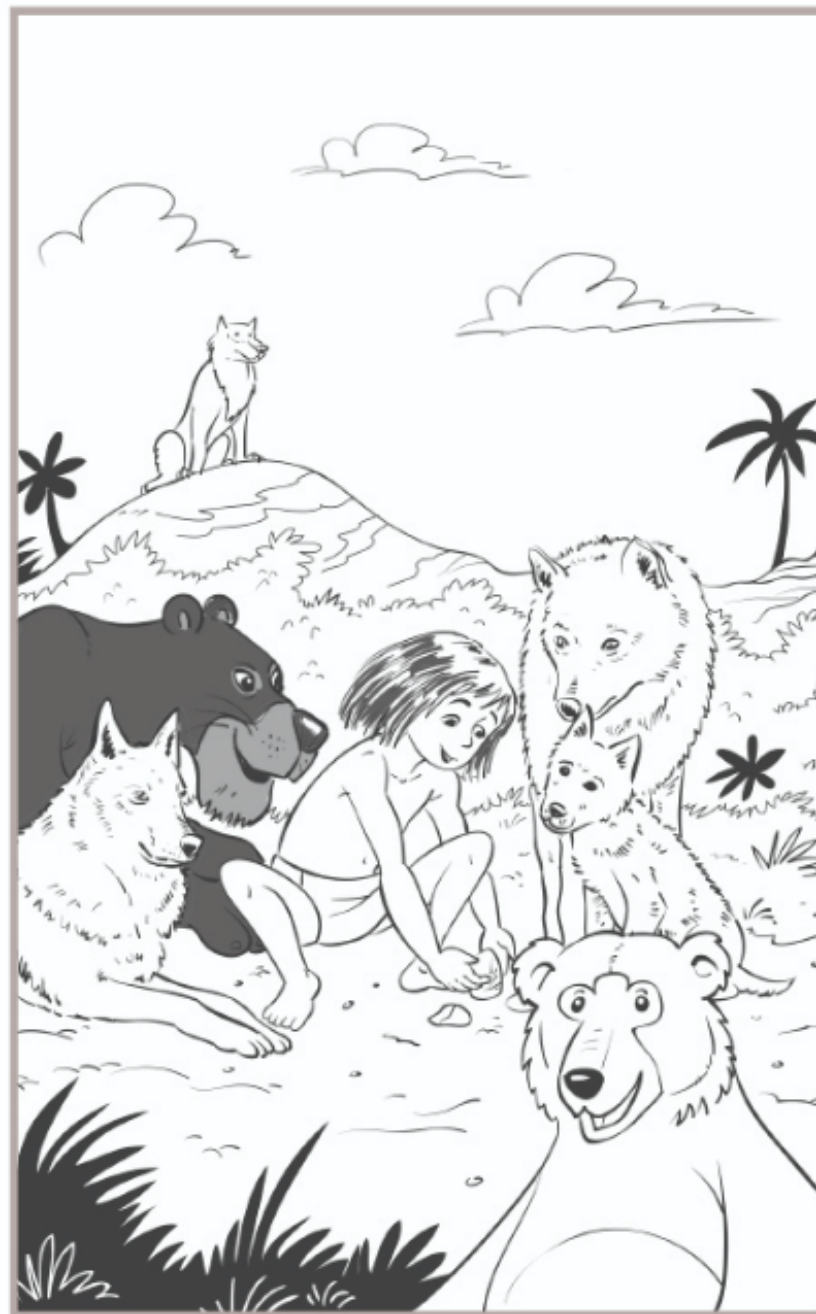
Vocea lui Akela a întrerupt toate aceste murmure:

— Priviți cu atenție, priviți cu atenție, o, lupilor!

Mowgli a continuat să se joace cu pietricelele, fără să observe că lupii începuseră să se apropie de el, unul câte unul, privindu-l cu atenție. În cele din urmă, au coborât cu toții de pe deal, pornind în căutarea taurului ucis, doar Akela, Bagheera, Baloo și membrii familiei lui Mowgli rămânând pe loc. Shere Khan continua să ragă în noapte, furios că nu reușise să pună gheara pe Mowgli.

— Ei, rage tu cât vrei, a spus Bagheera pe sub muștați, pentru că va veni vremea când această găgâlice despuiată te va face să ragi după cum îți va porunci ea. Dacă nu va fi așa, înseamnă că nu mă pricep deloc la oameni.

— Bravo ție, i s-a adresat Akela. Oamenii și puii lor sunt foarte isteți, așa că s-ar putea ca, mai târziu, decizia luată astăzi să ne fie de folos.

VÂNĂTOAREA LUI KAA

Leopardul cu blana-i tărcată se mândrește,
Iar bivolul cu coarnele-i curbate se fălește...

Să n-aveți îndoială: a vânătorului iscusință
După al blănii luciu se cunoaște și după biruință.

De taurul în coarne te poate lua, nu plânge
Shamburul și el își umple dușmanul de sânge.

La noi, tu nu veni cu de prisos cuvinte
Pe care noi le știm și-acum, și mai'nainte.

Pe puii altuia a-i chinui să te ferești,
Mai bine frate... soră să-i numești.
Căci mititei cum sunt, de bună seamă,
Ursoaica cea uriașă poate le este mamă.

„Cine mai e ca mine?” se fălește cu glas tare
Puiul ce-o ciută a ucis la prima-i vânătoare.

Jungla-i întinsă însă, iar puiul, mititel.
De s-ar gândi mai bine, ar ști asta și el.

Din cugetările lui Baloo

timpului, nu putea zări decât frunzișul copacilor, așa că și-a înălțat privirea în sus. Acolo, profilat pe cerul albastru, l-a văzut pe Rann, vulturul, care plutea și se rotea sperând să zărească vreun animal muribund. Observând că maimuțele cărau ceva, Rann a coborât câteva zeci de metri ca să poată desluși mai bine despre ce putea fi vorba și dacă nu cumva ceea ce cărau maimuțele de la un copac la altul nu era ceva bun de mâncare. Când l-a zărit pe Mowgli săltat în vârful unui copac, vulturul a șuiert surprins, mai ales că băiatul a apucat să-i strige Cuvântul-cheie al vulturilor:

— Eu și cu tine suntem de același sânge!

În clipa următoare, Mowgli s-a făcut din nou nevăzut sub coronament. Rann s-a îndreptat spre următorul copac, apucând să mai zărească o dată fața cafenie a băiețelului.

— Urmărește-mă! i-a strigat Mowgli. Apoi spune-le lui Baloo, ursul din Haita Seeonee, și lui Bagheera, pantera de la Piatra Sfatului.

— În numele cui, frate? a întrebat Rann, care nu îl mai văzuse niciodată pe Mowgli la față – vulturul cunoscând doar din auzite povestea băiatului.

— În numele lui Mowgli, broasca. Mi se mai zice și „puiul de om“! Urmărește-măăă!